

Sexagesima

Psalmer: 406, Ps 1, 53, 88, 373

Texter: Ps 119:129-136, Rom 10:10-17, Joh 7:40-52

Nåd vare med er och frid från Gud vår Fader och Herren Jesus Kristus. Amen.

Rom 10:10-17

Skriften säger: Ingen som tror på honom skall stå där med skam. 12 Det är ingen skillnad mellan jude och grek. Alla har en och samme Herre, och han ger sina rikedomar åt alla som åkallar honom. 13 Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.

14 Men hur skulle de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar? 15 Och hur skulle några kunna predika, om de inte blev utsända? Det står skrivet: Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet.

16 Men alla ville inte lyda evangeliet. Jesaja säger: Herre, vem trodde vår predikan? 17 Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.

Herre, hjälp oss gömma och bevara dessa ord i våra hjärtan. Amen

I Romarbrevet lär vi oss hur det går för människor och folk beroende på hur de ställer sig till Guds uppenbarelse, förkastar eller accepterar kunskapen om Gud. Det är en berättelse om förhärdelse och helgelse. Det är en beskrivning av Guds kraft att frälsa genom evangelium, i skarp kontrast till mänsklig oförmåga. I Romarbrevets nyckelverser i kap 1:16-17 förkunnar Paulus evangeliet som Guds kraft till frälsning: *Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälser var och en som tror, först juden och sedan greken. Rättfärdighet från Gud uppenbaras i evangelium, av tro till tro, som det står skrivet: Den rättfärdige skall leva av tro.*

I kapitel 9-11 talar Paulus om Israel som Gud bevarat som ett folk genom historien på grund av löftena till Abraham. Med stor sorg talar Paulus om majoritetens otro. Om det vore möjligt skulle han ta deras straff i deras ställe. Men det är inte möjligt. Det är bara en som kan ta straffet i människors ställe. Det är Jesus, och han har redan fullbordat hela frälsningsverket, så som det var förutsagt i profeterna. Men Israels otro gjorde inte Guds förbund ogiltigt. Guds löfte till Abraham var att Frälsaren för alla folk skulle födas i hans släkt. För att uppfylla löftet bevarade Gud Israel som folk i det land som han visat Abraham.

Genom historien, ända från begynnelsen, har det bara funnits ett enda sätt att bli frälst. Det gäller lika för alla människor. Vi blir frälsta genom tron på den Frälsaren som Gud utlovat. Det första löftet gavs redan på syndafallets dag i tidernas begynnelse. Dagens text tillämplig på alla människor genom hela historien fram till idag, och är fortfarande lika tillämplig på oss: ingen blir frälst utan den rätta tron, och det finns ingen frälsande tro utan att man först hört budskapet om Guds frälsning. Vår text framställer det som ett härligt uppdrag för oss som lärt känna Jesus att sprida evangeliet till andra. Vi kan alla säga med Paulus: *jag skäms inte för evangelium, det är en Guds kraft till frälsning för var och en*.

Alla har behov av Guds frälsning. En person som besökt gudstjänsterna i vår kyrka många gånger, olika församlingar, sa en gång: ”jag har inte hört ett ord som angår mig”. Men direkt vi börjar gudstjänsten med syndabekännelsen och förlåtelse, borde det vara högst aktuellt för varje besökare – om de bara insåg det. För en sak är säker i denna osäkra värld; alla ska en dag dö. Samvetet säger oss att Gud ska döma oss för våra synder. Den tanken är skrämmande. Många har redan innan de hört Bibelns budskap tagit till sig ett annat budskap för att försöka tysta samvetet. Det är vanligt att man litat på den föreställning om livet som evolutionsteorin ger. Om livet uppkommit av en slump, om vår existens är resultatet av slumpmässiga förhållanden, om döden är naturlig och bara innebär att våra kroppar återgår till kretsloppet, ja då behöver man ju inte ansvara för sitt liv inför någon högre makt. Människor vill gärna tro på evolutionen som en garanti för att de inte behöver stå till svars för sina liv inför Gud. Frågan är bara om det går att komma undan domen bara genom att förneka den. Jag tror inte samvetet godtar den förklaringen när döden börjar tära på livsgnistan. Det är bara evangelium som kan ge oss syndare frid.

Andra människor tror att de ska kunna bestå inför Gud därför att de förtjänat det. De tycker att de gjort många svåra saker som Gud måste belöna; de har bätt böner på bestämda tider, följt matrecept, fastat och tvättat händerna, firat högtider, haft sjalar och mössor och speciella hårklippningar, gjort vallfärder och gett gåvor. Gud måste väl ändå belöna sådana svåra saker, tänker man. Så gjorde också judarna och det orsakade Paulus den stora sorg han uttrycker i Romarbrevet kapitel 9-11. De hade fått hela Guds uppenbarelse och löftena om Frälsaren för att de skulle sprida kunskapen om Gud, förbereda Frälsarens ankomst och kunna identifiera honom när han kom. Gud hade slutit två förbund med dem, ett som gick ut på vad de skulle tro och ett som gick ut på vad de skulle göra för att förbereda Frälsarens ankomst. Men de trodde inte löftena och de höll inte Guds förbund. Istället hittade de på ett eget sätt att bli frälsta av egna krafter genom att hålla stadgar och regler som var en karikatyr av stadgarna i Sinaiförbundet.

Det är ett falskt hopp då man tror att man kan bli frälst av att följa regler som människor hittat på. Fariseerna på Jesu tid följde de älstes stadgar. Utvärderingen från Gud lyder: *deras vördnad för mig är meningslös, för lärorna de lär ut är människobud.*" Flera hundra senare framträdde en icke läskunnig arab som självutnämnd profet och tog efter judarnas människobud. Men då han inte blev accepterad som profet av judarna förändrade han judarnas människobud lite grann och hittade dessutom på nya för att folk skulle hålla sig till honom istället. Och de fick inte mycket till val om de ville behålla livet för han utvecklades till en våldsam krigsherre. Han befallde att den som försökte lämna islam skulle dödas. Utan detta mordhot hade islam aldrig överlevt fram till idag. Det säger deras egna mest framstående förespråkare. Rädslan för våld och straff håller miljontals människor fångna att följa meningslösa människobud.

Det är bara de som litar på Jesus som sin Herre och Frälsare som inte behöver vara rädda vare sig människor, eller döden och domen. I Bibeln läser vi: *Ingen som tror på honom skall stå där med skam.* Skammen syftar på den skam som kommer när det visar sig att allt man trott varit felaktigt och allt man gjort varit meningslöst. Men den som litar på Jesus kommer inte att bli besviken. Han kan vara säker på att han ska få det löftet lovar: det himmelska arvet.

Evangeliets löften är till för alla människor. *Det är ingen skillnad mellan jude och grek,* skriver Paulus. Israels folk hade en särställning på grund av löftet till Abraham. De blev bevarade som ett folk i det land Gud lovat Abraham för att löftet om Frälsaren skulle gå i uppfyllelse. Fram till Frälsarens ankomst var det nödvändigt med ett folk och ett land. Men det innebar inte att de hade någon specialväg in i himlen. Dom och frälsning gäller lika för alla. Inför lagens dom finns fullständig jämlikhet, för det heter: *alla har syndat och saknar härligheten från Gud.* Och alla blir frälsta på samma sätt, genom tron på honom som är Herre över allting. Paulus skriver: *Det är ingen skillnad mellan jude och grek. Alla har en och samme Herre, och han ger sina rikedomar åt alla som åkallar honom.*

Gud ger åt sina troende sina rikedomar, oändlig nåd och full förlåtelse, och han låter allt samverka till det bästa för dem som älskar Herren. Ja, allt vi får från honom är goda gåvor. Från vår begränsade horisont kallar vi det vi får gott eller ont. Men allt vi tar emot från honom, både gott och ont, är goda gåvor av hans överflödande rikedom. Även den människa som får ett liv som den fattige och sårige Lasarus kan vara trygg i Guds vård och ska en dag inse vilken rikedom Gud ger åt alla som åkallar honom. Han låter verkligen allt samverka till det bästa för dem som älskar honom.

Genom att citera Joel understryker Paulus att det inte finns någon skillnad mellan människor då det gäller frälsningen, och det har heller aldrig funnits någon skillnad. Profeten Joel skriver: *Ty var och en som åkallar Herrens namn skall bli frälst.* Var och en som vänder sig till Herren ska få hjälp och vägledning och slutligen frälsning och evigt liv.

Men att "åkalla Herren" förutsätter tron. Tron är en gåva som den helige Ande ger genom evangeliet i ord och sakrament. Det är omöjligt att tro evangeliet utan att ha hört det eller läst det. Och utan tro finns inget hopp. Paulus skriver: *Men hur skulle de kunna åkalla den som de inte har kommit till tro på? Och hur skulle de kunna tro på den som de inte har hört? Och hur skulle de kunna höra, om ingen predikar? Och hur skulle några kunna predika, om de inte blev utsända? Det står skrivet: Hur ljuvliga är inte stegen av dem som förkunnar det goda budskapet.* Till och med stegen av dem som kommer med detta goda budskap beskrivs som ljuvliga. Så ljuvligt är budskapet.

Fast evangeliet är en Guds kraft till frälsning förkastar många budskapet. Men deras otro motbevisar inte evangeliets kraft. Paulus drar tvärtom slutsatsen: *Alltså kommer tron av predikan och predikan i kraft av Kristi ord.* Frälsningen genom tron är en underbar gåva från Gud, men den frälsande tron kan inte finnas utan evangelium. Det är en förmån för oss att få lyssna till evangeliet om Jesu dyra frälsningsverk. Det är också en förmån för oss att få vittna om det för andra, för evangeliet är en Guds kraft som frälser var och en som tror. Amen.

Låt oss be!

Vi tackar dig Jesus för ditt ord som vi fått från dina tjänare profeterna och apostlarna. Bevara ditt ord rent och klart bland oss och ge oss en stark tro. Ge oss glädje i tron och bryt ner allt motstånd bland oss själva och hos andra. Ge oss frimodighet inför domen, i visshet om att du tagit bort alla våra synder. Ge oss ett fast hopp genom förkunnelsen om din uppståndelse och seger över döden. Ge oss kraft att vittna om din frälsning och låt ditt ljuvliga evangelium få framgång. Amen.